

mojem grobu« (90), ti pa... se s tvojimi molitvami oziraj na nas...« (112). Tudi izraz staroslovenščina za staro cerkvenoslovanščino ima za sebe le to prednost, da je kratek, drugi razlogi govore proti njemu. Najtočnejši izraz, ki naj bi se rabil za oznako jezika v knjigah svetih bratov, je pač stara cerkvena slovanščina — in pri tem bo treba ostati.

Janez Logar

Vilko Novak: Izbor prekmurske književnosti. Cvetje iz domačih in tujih logov 9. Celje 1936.

Novakov izbor bo v srednji šoli služil literarno zgodovinskemu pouku, saj učni načrt nekoliko vendarle tudi upošteva Prekmurce, ter slovničnemu pouku v 8. razr., za katerega zahteva učni načrt tudi pregled dialektov. Zato je prav, da je bil uvrščen v »Cvetje«. Novak se je potrudil, da je izbral literarno in jezikovno zanimive tekste, od katerih so nekateri prav težko dostopni (»Abecedarium Szlowenszko« n. pr. se hrani v edinem izvodu v budimpeštanskem muzeju). V uvodu podaja kratek opis prekmurskega narčja po Ramovšu — njegovo ime bi bil moral Novak vsekakor navesti. V tem poglavju so nekateri podatki (n. pr. o akcentu) podani tako strokovno kratko, da si bo človek, ki se ni podrobno bavil s slavističnim študijem, težko opomogel z njimi.

Drugi del uvoda govori o prekmurski književnosti — ta članek je malenkostno izpremenjen izšel že v zborniku »Slovenska Krajina«. Med slovstvom bi bilo dobro navesti tudi Fekonjev članek o književnosti ogrskih Slovencev v Domu in svetu 1892, saj je za tisto dobo prav lepo izčrpen.

Glede tekstov pa pripominjam, da bi Novak opravil zaslužno delo, če bi tekste opremil z modernimi akcentuacijskimi znaki in znaki za vokalne kvalitete. Tako bi jih mogel vsaj približno pravilno čitati tudi človek, ki ni Prekmurec. Z znaki, ki so jih stavili nad vokale nekateri avtorji, človek včasih res ne ve, kaj početi (prim. samo str. 33: vsákomú, vrokè dà itd.).

Janez Logar

Josip Jurčič: Deseti brat. Priredil France Koblar. Cvetje iz domačih in tujih logov 10. Celje 1936.

»Deseti brat« je Jurčičevo najpopularnejše delo. Doživelo je največ izdaj in prireditev za oder. Prof. Koblar je za »Cvetje« oskrbel vzorno šolsko izdajo, ki bo omogočila dijaku poglobitev v miselne in oblikovne vrednote prvega slovenskega romana.

V obširnem uvodu govori prireditelj o nastanku, o snovi in zgodbi, zgradbi, osebah, miselnih in oblikovnih osnovah, jeziku in končno o razmerju med Jurčičem in Scottom. Ob primerjanju Jurčičevega prvotnega načrta s končno obliko romana ugotavlja Koblar, da je Jurčič »prvotno izključno romantično snov preuredil v družinski in družabni roman, ki je obsegal vse sloje podeželskega življenja« (10). Zelo zanimivo je poglavje o zgradbi romana, kjer avtor seznanja dijaka z obema gradbenima načinoma, sintetičnim in analitičnim ter prikazuje, kako je Jurčič v Desetem bratu smotrno oba povezal v organsko celoto. V poglavju o miselnih in oblikovnih osnovah